

Ang Basahon ni Joel ug ang Laodiceanong Iglesya sa Adlawng Igpapahulay sa Ikapito - Numero Diyes-Otso

Jeff Pippenger

2025-12-25

Numero Dyesiocho

Gikonsiderar nato ang tugon ni Abram, ug wala pa nato hisguti ang bahin sa tagna ni Abram nga adunay diretso nga kalambigitan sa mga pangbukas nga bersikulo sa basahon ni Joel. Ang tagna ni Abram mahitungod sa 400 ka tuig nga pagkaulipon, inubanan sa 430 ka tuig ni Pablo, nagmugna sa propetikong estruktura nga nagatakdo sa 1290 ka tuig sa Daniel 12:11. Ang 1290 ka tuig nga tagna sa bersikulo onse mao ang omega nga propetikong panahon sa 430 ka tuig nga linya ni Abram ug ni Pablo. Kining kamatuoran usa ka bahin sa gipadayag sa ulahing mga adlaw nga nagabulag sa manggialamon ug sa mga dautan.

Nalambigit sa omega nga tagna sa 430 ka tuig ang simbolo sa “upat ka kaliwatan,” nga nagtimaan sa usa ka yugto sa panahon sa pagsulay alang sa nasud nga nagkupot sa pinili nga katawhan sa Dios diha sa pagkaulipon. Alang kang Moises kini mao ang Ehipto; alang sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nga nagaawit sa awit ni Moises, kini mao ang kasaysayan sa Estados Unidos gikan sa 1798 hangtod sa balaod sa Domingo. Ang Estados Unidos, nga gihulagway ingon nga “mananap sa yuta” diha sa Pinadayag 13, nagsugod ingon nga nating karnero ug matapos nga nagasulti ingon nga usa ka dragon. Si Jose, usa ka simbolo sa Nating Karnero, nagrepresentar sa panahon sa relatibong kalinaw sa Ehipto, hangtod nga may usa ka bag-ong Paraon ug nagsugod ang pagkaulipon. Busa, ang nasud nga pagahukman sa ikaupat nga kaliwatan, nga alang kang Moises mao ang Ehipto, mao ang Estados Unidos. Ang salin pagahukman sa balaod sa Domingo, sumala sa gihulagway sa mga hampak nga miabut sa ilang katapusan alang sa mga Hebreohanon pinaagi sa dugo diha sa ilang haligi sa pultahan, ug sa human niana alang sa nasud sa Ehipto didto sa Mapulang Dagat. Si Jose ug si Moises nagrepresentar sa usa ka maayong Paraon ug usa ka dautang Paraon, nga alang sa Estados Unidos mao una ang nating karnero, ug unya ang dragon.

Ang tagna ni Abram mahitungod sa paghukom sa ikaupat nga kaliwatan naglakip sa kamatuoran nga ang pagtak-op sa panahon sa pagsulay progresibo, kay sulod sa katumanan ni Moises sa tagna ni Abram, dili lamang nga ang panahon sa pagsulay natak-op alang sa Ehipto, kondili may nahibilin pa gihapong panahon alang sa mga Amorihanon sa pagpunô sa ilang kopa sa panahon sa pagsulay—human mapunô sa Ehipto ang ila. Ang Dagat nga Mapula alang sa Ehipto mao ang balaod sa Domingo alang sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug unya “ang matag usa pa nga nasud sa kalibotan” “mosunod sa ehemplo” sa Tinipong Bansa sa Amerika, ingon sa girepresentahan sa mga Amorihanon human sa pagtak-op sa panahon sa pagsulay sa Ehipto.

Ang mga Amorihanon mao ang usa sa napulo ka mga tribo nga nag-ila sa kalibotan gikan sa suba sa Ehipto ngadto sa suba sa Babilonia, diha sa tugon ni Abram, ug busa ang mga Amorihanon

nagrepresentar sa mga nasod sa kalibotan, nga nagatapos sa ilang tagsatagsa ka panahon sa pagsulay ingon nga mga nasod, human sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos. Ang mga Amorihanon mao ang biblikanhong simbolo sa paghukom nga nagatapos ibabaw sa kalibotan, ug kini mahitabo sa ikatulo ug ikaupat nga kaliwatan. Ang Dagat nga Mapula mao ang simbolo sa pagtapos sa panahon sa pagsulay alang sa Estados Unidos, ug ang mga Amorihanon nagrepresentar sa mga nasod nga sa hinay-hinay nagatapos sa ilang panahon sa pagsulay hangtod nga ang panahon sa pagsulay sa tawo matapos. Busa, ang mga Amorihanon mao ang simbolo sa yugto sa krisis sa balaod sa Domingo gikan sa Dagat nga Mapula ngadto sa kaluwasan pinaagi sa hangin sa sidlakan, sa dihang ang dalan sa kaluwasan maablihan alang sa katawhan sa Dios.

Apan ang tagna ni Abram dili lamang naghisgot sa ikaupat nga kaliwatan diha sa pagtan-aw sa Estados Unidos ingon nga Egipto, ug sa kalibotan ingon nga mga Amorihanon, kondili labi pang importante nga ibutang niini ang kaliwatan sa katawhan sa Dios nga mitabok sa Mapulang Dagat ingon nga usa ka “ikaupat nga kaliwatan.” Sa dihang atong halukayon pag-usab ang mahimo natong halukayon gikan sa pagsabot sa “upat ka kaliwatan” diha sa unang lakang ni Abram sa tulo ka mga lakang, atong hisgotan ang ikaduhang ug ikatulong mga lakang sa tugon ni Abraham. Ang ikaduhang lakang mao ang kapitulo disesiete, ug ang ikatulong lakang mao siyempre—ang kapitulo baynte-dos.

Sa Daniel kapitulo dose, tulo ka mga panahon sa tagna ang giila, ug silang tanan nagrepresentar sa panahon sa tagna nga miundang niadtong 1844. Kining tulo ka mga panahon gibuksan sa ulahing mga adlaw, ug kining tulo ka mga panahon nagrepresentar sa pagdugang sa kahibalo nga moabut sa katawohan sa Dios sa ulahing mga adlaw. Si Cristo ingon nga tawo nga nabistihan ug lino, nagbutang sa una sa tulo ka mga panahon sa tagna sa bersikulo siyete, ug sa pagbuhat niini, Iyang gipahiuyon ang Iyang kaugalingon sa manulonda sa Pinadayag napulo, nga nagatindog dili ibabaw sa tubig, kondili ibabaw sa yuta ug sa dagat.

Ug ang manulonda nga akong nakita nga nagtindog ibabaw sa dagat ug ibabaw sa yuta mipataas sa iyang kamot ngadto sa langit, Ug nanumpa pinaagi kaniya nga nagabuhi sa walay katapusan hangtod sa walay katapusan, nga mao ang nagbuhat sa langit, ug sa mga butang nga anaa niana, ug sa yuta, ug sa mga butang nga anaa niana, ug sa dagat, ug sa mga butang nga anaa niana, nga wala nay panahon. Pinadayag 10:5, 6.

Sa bersikulo siyete sa kapitulo dose, ang tawo nga nagbisti ug lino nanumpa usab pinaagi Kaniya nga buhi hangtod sa kahangturan.

Ug nadungog ko ang tawo nga binihisan ug lino, nga diha sa ibabaw sa katubigan sa suba; ug sa dihang gibayaw niya ang iyang too nga kamot ug ang iyang wala nga kamot ngadto sa langit, ug nanumpa pinaagi kaniya nga buhi sa walay katapusan, nga kini molungtad sulod sa usa ka panahon, mga panahon, ug tunga sa usa ka panahon; ug sa dihang matuman na niya ang pagkatibulaag sa gahum sa balaang katawhan, kining tanan nga mga butang mahuman. Daniel 12:7.

Gipahibaloan kita pinaagi sa inspirasyon nga ang maong linya sa tagna nga anaa sa basahon ni Daniel ginapadayon sa basahon sa Pinadayag, ug ang pagsabot sa mga Millerita mao nga kining

duha ka mga paghulagway mga magkatakdo nga mga kapitulo bahin kang Cristo. Si Cristo ingon nga Manulonda nga may gamayng basahon, nga nagaila sa katapusan sa paggamit sa matagnaong panahon niadtong 1844 diha sa basahon sa Pinadayag, ug si Cristo ingon nga Tawo nga sinul-oban ug lino diha sa basahon ni Daniel, nga nagaila nga sa dihang moabot ang balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika, ang tanang mga katingalahan sa katapusang panan-awon ni Daniel mamahuman na. Sulod nianang balaang kasaysayan, nga nag-una ug moabut sa kinatuman diha sa balaod sa Domingo, ang katawohan sa Dios pagapatibulaag sulod sa usa ka panahon nga gilarawan pinaagi sa simbolo sa 1260. Ang panahon sa pagkatibulaag nga nag-una sa balaod sa Domingo gipadayag diha sa Pinadayag kapitulo onse diin si Moises ug Elias gipamatay ug nahigda nga patay sa dalan sulod sa tulo ug tunga ka adlaw, nga usa ka simbolo sa 1260.

Sa bersikulo pito, gipaila sa tawo nga nagbisti og lino nga sa dihang mahuman na ang pagsabwag sa gahom sa balaang katawhan sulod sa tulo ug tunga ka adlaw, ang mga “katingalahan” nga moabot sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw mahuman na. Gitapos nato ang miaging artikulo uban sa komentaryo ni Sister White bahin sa Zacarias kapitulo tres. Ang unang tudling-pulong nagaingon, “Ang panan-awon ni Zacarias mahitungod kang Josue ug sa Manulonda magamit uban sa talagsaong kalig-on sa kasinatian sa katawhan sa Dios diha sa panapos nga mga talan-awon sa dakung adlaw sa pagtabon-sa-sala.” Sa maong kapitulo, ug sa giinspirar nga komentaryo ni Sister White mahitungod sa maong kapitulo, ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang mga “lalaki nga kahibudngan.” Ang mga “katingalahan” sa katapusang panan-awon ni Daniel nga matuman pinaagi sa balaod sa Dominggo mao ang mga “katingalahan” nga may kalabutan sa pagpatik sa katawhan sa Dios.

Ang ikanapulog-duha nga kapitulo sa Daniel naghatag sa kahayag nga nagtimri sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo sa ulahing mga adlaw. Kana nga kahayag girepresentahan sa tulo ka mga panahong matagnaon, nga kining tanan giila ug gitukod ingon nga kamatuoran sa kasaysayan sa mga Millerita. Ang tulo ka mga yugto gipresentar diha sa tulo ka mga bersikulo ug maoy tulo ka mga haligi nga nagpatindog sa estruktura sa kamatuoran. Ang estruktura sa kamatuoran gisuportahan pinaagi sa tulo ka lakang nga proseso. Kana nga proseso nga tulo ka lakang, girepresentahan sulod sa hugpong sa siyam ka mga bersikulo (4–12), pinaagi sa tulo ka mga bersikulo nga nagpresentar sa matagnaong panahon. Kining tulo ka mga panahong matagnaon, sa dihang duolon gikan sa saliganang pagsabot sa mga Millerita, nagpatungha ug tulo ka simbolikong mga yugto nga gihubit uyon sa pagsabot sa mga Millerita, apan wala magamit ang elemento sa panahon.

Ang tulo ka mga yugto nahimutang sulod mismo sa maong teksto sa Kasulatan nga naghubit sa “proseso sa propesiya nga pinatikan—ug unya gibuksan pag-usab,” lakip ang klasikal nga biblikanhong paghulagway sa tulo ka pilo nga proseso sa pagsulay. Ang siyam ka bersikulo nga nagsugod sa pagsugo kang Daniel sa pagpatik sa iyang basahon mao gayud ang mga bersikulo diin gipadayag ang tulo ka mga yugto, ug sulod niadtong siyam ka mga bersikulo ang proseso sa paghinlo nga matuman sa dihang ang kamatuoran mabuksan pag-usab gipahayag ingon nga “hinloan, gipaputi ug gisulayan.” Ang tulo ka mga yugto sa tulo ka mga bersikulo mao ang pagdugang sa kahibalo, sa panahon sa katapusan, sa ulahing mga adlaw, nga nagrepresentar sa

katapusang proseso sa pagsulay ug pagpatik sa katawhan sa tugon sa Dios. Kana nga kasaysayan mao ang dapit diin gipadayag ang simbolikong “mga katingalahan” nga mahitabo sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw. Palihug basaha pag-usab kining parapo.

Ang tulo ka mga yugto, diha sa tulo ka mga bersikulo sa sipi nga adunay siyam ka mga bersikulo, nagrepresentar sa kinatumyan sa basahon ni Daniel, ug ang kinatumyan nga girepresentar didto mao ang kinatumyan sa sulodnong linya sa tagna; kini mao ang sugilanon kon giunsa ang usa ka bato “naputol” gikan sa usa ka bukid, nga walay mga kamot, nga mao ang sugilanon sa salin. Kining sulodnong linya girepresentar diha sa mga kapitulo napulo ug dose, ug ang kinatumyan sa gawasnong linya sa tagna anaa sa panapos nga mga bersikulo sa kapitulo onse, ug sa unang pipila ka mga bersikulo sa Daniel dose.

Kadtong tulo ka mga yugto mao usab ang kinatumyan sa mga panan-awon sa pamatuod sa mga suba sa Ulai ug Hiddekel, ug ang tulo ka mga bersikulo naglangkob ug usa ka propetikong yugto nga nagrepresentar sa kinatumyang katumanan sa propesiya sa panahon sa pakigsaad nga naghatag kang Abram ug kang Pablo ingon nga mga saksi. Si Jesus, ingon nga ang Tawo nga sinul-oban ug lino, anaa sa bersikulo siete, nga nagalakaw ibabaw sa tubig. Sa bersikulo onse, duha ka mga tingog, nga mao usab ang tingog ni Cristo, si Abram ug si Pablo, nagatindog aron sa pagpamatuod. Sa bersikulo dose, ang kasaysayan sa pagpatik sa katawohan sa Dios girepresentar, kay ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mga ulay man, ug ang mga ulay nagaagian ang sambingay sa napulo ka mga ulay, ug ang panalangin sa bersikulo dose anaa ibabaw niadtong mga nagahulat. Kadtong mga nagahulat diha sa sambingay, ug nga “bulahan,” mao kadtong makadawat sa bisti nga nagtugot kanila sa pagsulod ngadto sa kasal, sa dihang ang pultahan pagasirhan na.

Sa bersikulo siyete, si Jesus naglakaw ibabaw sa tubig, nga nagpatungha ug kahadlok, apan si Pedro nagtinguha sa pagtuo ug misugod sa paglakaw ug sa paghatag ug himaya sa Dios; apan si Pedro sagad usa ka simbolo sa duha ka hut-ong, ug ang himaya mitalikod pag-usab ngadto sa kahadlok, sa dihang miabut ang iyang takna sa paghukom. Ang unang yugto nga nahimutang diha sa bersikulo siyete nagrepresentar sa mensahe sa unang manulonda. Si Jesus atua ibabaw sa mga tubig, usa ka simbolo sa kahadlok ug sa unang manulonda. Unya si Jesus nagtimailhan sa usa ka yugto diin Iyang pagahimayaon ang Iyang katawhan sa dili pa ang paghukom sa balaod sa Domingo. Ang tanang tulo ka mga elemento sa tulo ka mga manulonda anaa sulod sa bersikulo siyete, kay ang bersikulo siyete mao ang una sa tulo ka mga bersikulo nga nagrepresentar sa tulo ka mga manulonda.

Ang bersikulo onse naghatag ug usa ka “pagdoble” pinaagi sa iyang omega nga pagpamatuod ngadto sa alpha nga mga tingog ni Abram ug ni Pablo. Ang ilang “doble” nga mga tingog naghiusa aron ipadayag ang tagna sa panahon sa tugon, ug ang bersikulo onse nagtuman sa tagna ingon nga ang omega, pinaagi sa pag-ila sa matagnaong yugto sa panahon nga matapos sa pagkapukan sa Babilonia niadtong 1798, ug busa nagatipo sa pagkapukan sa Babilonia sa dihang si Miguel motindog sa kaulahiang mga adlaw. Sa bersikulo onse aduna kitay pagdoble sa mga manalagna, ug usa ka yugto sa panahon nga nagrepresentar sa duha ka pagkapukan sa Babilonia, sa ingon nagrepresentar sa mensahe sa ikaduhang manulonda nga nagpahibalo nga, “Napukan na, napukan na ang Babilonia.”

Ang bersikulo siyete mao ang mensahe sa unang manolunda, ug ang bersikulo onse mao ang mensahe sa ikaduhang manolunda, ug ang bersikulo dose, nga mao ang Daniel 12*12 o Daniel 144, mahitungod sa pagkalahi tali sa mga manggialamon ug mga buang, nga matuman sulod sa proseso sa paghukom nga matapos pinaagi sa pagpadayag sa kinaiya diha sa krisis sa paghukom. Ang bersikulo dose mao ang mensahe sa ikatulong manolunda nga nag-ila kon giunsa pagbahin ang kalibotan ngadto sa duha ka hut-ong, ug ang katugbang sa panggawas nga paghulagway sa ikatulong manolunda nianang maong pagbahin, mao ang sulodnong pagbahin sa ikatulong manolunda nga girepresentahan diha sa bersikulo dose. Ang bersikulo siyete, onse, ug dose mao ang mensahe sa tulo ka mga manolunda, ug ang mga bersikulo mao ang kahayag nga giabrihan sa ulahing mga adlaw. Ang pag-abli niining tulo ka mga bersikulo sa ulahing mga adlaw nagahan-ay subay sa Pinadayag kapitulo 10.

Si Cristo ingon sa gamhanang manolunda, ingon man ang Leon sa banay ni Juda sa kapitulo napulo, misinggit ingon sa usa ka “leon,” ug ang Iyang pagngulob mipagula ug pito ka mga dalugdog nga gitimrihan, sama sa Daniel kapitulo napulo. Kini mga managsama nga mga teksto. Tungod niini nga hinungdan, ang tulo ka mga yugto sa kapitulo dose maoy usab ang pito ka mga dalugdog sa Pinadayag napulo.

Ang “pito ka mga dalugdog” yano lamang nga laing pagpamulong kang Cristo ingon nga Alpha ug Omega, kay ang pangunang simbolismo sa “pito ka mga dalugdog” mao nga kini nagrepresentar sa usa ka “paglaraw sa mga hitabo” nga nahitabo sukad sa 1798 hangtod sa 1844 nga pag-usab pagabalikon diha sa “umaabot nga mga hitabo” nga “igapadayag sumala sa ilang pagkasunod-sunod” diha sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Busa, ang “pito ka mga dalugdog” maoy simbolo sa Alpha ug Omega; nga mao usab ang sinugdan ug ang katapusan; ang nahauna ug ang naulahi, ang patukoranan ug ang templo; ang pamag-ang nga bato ug ang ulohang bato—ang pito ka mga dalugdog.

Ang kahayag sa tulo ka simbolikong mga yugto sa Daniel dose kinahanglan mahiuyon sa kahayag sa pito ka mga dalugdog, kay sila mao ang managsama nga linya sa panagna. Sa nahaunang yugto si Cristo nagbayaw sa duha ka mga kamot ngadto sa langit, maingon sa Iyang pagbuhat sa usa ka kamot sa Pinadayag napulo. Sa Pinadayag napulo, ang Iyang kamot nahimong simbolo sa katapusan sa pagpadapat sa panagnaong panahon, nga nagtimaan sa pagbalhin gikan sa mga panagnaong yugto sa panahon ngadto lamang sa mga panagnaong yugto. Kadtong pagbalhin sa mahinungdanong lagda sa panagna nga gigamit sa mga Millerita, gihulagway pinaagi sa dakong pagbalhin gikan sa literal ngadto sa espirituwal sa panahon ni Cristo.

Ang apostol nga si Pablo gipatindog aron sa pagpalig-on sa dakong mahimoonong lagda nga nalangkit sa mahimoonong linya sa usa ka piniling katawhan. Sa sinugdanan gayod sa espirituhanong Israel, usa ka dakong mahimoonong lagda ang gitukod nga nagpasabot pag-usab sa mismong tugon mismo. Sukad niadto, ang pagka-anak ni Abraham nahimo nang pagka-anak ni Abraham pinaagi sa pagtuo, dili pinaagi sa dugo. Kining mahimoonong baruganan gipahimutang sa panguna pinaagi sa sinulat ni Pablo, nga niining bahina naglarawan kang Cristo diha sa Pinadayag kapitulo 10, nga nag-usab ug nagtapos sa mahimoonong paggamit sa panahon niadtong 1844.

Ang tugon uban sa katawhan gihulagway pinaagi sa balangaw, ug ang Arka ni Noe nagrepresentar sa usa ka yugto sa panahon, sa wala pa ug sa human sa lunop, sa dihang walay tin-awng giila nga piniling katawhan. Ang pagtawag kang Abraham nagrepresentar sa usa ka dako ug mahinungdanong kausaban sa propetikong relasyon sa Dios uban sa katawhan. Ang tugon nga gihimo kang Abraham nagrepresentar sa usa ka dakong pagbalhin sa linya sa kasaysayan sa tugon, ug sa pagbuhat niini, kini naghulagway sa dakong pagbalhin gikan sa literal ngadto sa espirituwal sa mga adlaw ni Pablo, ug gikan sa aplikasyon sa panahon ngadto sa walay aplikasyon sa panahon niadtong 1844.

Ang unang dakong pagbalhin sa pakigsaad sa Dios uban sa katawhan mao ang Tanaman, ug ang dayag nga kausaban mao ang mga pagdili mahitungod sa kahoy sa kinabuhi, ug kini usab nagmugna ug kausaban sa panapton, gikan sa espirituwal nga kahayag ngadto sa tinuod nga panit sa nating karnero. Ang sunod nga dakong pagbalhin sa kasaysayan sa pakigsaad mao ang lunop, nga girepresentahan ni Noe, maingon usab kang Adan sa nahaunang dakong pagbalhin sa pakigsaad. Unya ang pagbalhin ngadto sa usa ka piniling katawhan uban kang Abram, nga miabot ngadto kang Moises, kinsa nagpaila sa mga propetikanhong prinsipyo nga ang usa ka adlaw nagrepresentar sa usa ka tuig. Kana nga prinsipyo balido hangtod sa 1844, sa dihang adunay laing dakong pagbalhin sa pakigsaad. Sa dagkong mga kapanahonan sa kasaysayan sa pakigsaad, kanunay adunay dakong pagbalhin sa usa ka prinsipyo sa propetikanhong Pulong sa Dios. Kana nga pagbalhin sa panahon sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao nga ang Alpha Omega mao ang Kamatuoran. Ang Alpha ug Omega mao ang prinsipyo nga ang katapusan kanunay gihulagway pinaagi sa sinugdanan diha sa Pulong sa Dios. Nahigot sa maong prinsipyo sa Alpha ug Omega ang tulo-ka-bahin nga estruktura sa Hebreohanon nga pulong nga “kamatuoran.”

Ang dakong pagbalhin sa panagna sa sulod sa kasaysayan sa salin diretso nga girepresentahan sa matag usa sa dagkong mga kasaysayan sa tugon, ug ingon man usab sa ubang mga linya sa kamatuoran. Ang “yaw” nga gibutang kang Eliakim sa Isaias 22:22 mao ra gihapon ang mao nga yawi nga gihatag kang Pedro didto sa Panium sa Mateo 16. Kana nga yawi gihatag sa iglesya sa Filadelfia, ug si William Miller mao ang gihatagan sa yawi nga nagtugot kaniya sa pagkonektar sa mismong adlaw-alang-sa-usa-ka-tuig nga prinsipyo nga natala ni Moises sa panahon sa kasaysayan ni Moises, nga nagtimaan sa daan sa kasaysayan sa mga Millerite. Ang pagkonektar ni Miller sa panagna ni Moises girepresentahan sa pagkonektar ni Pablo sa panagna ni Abram. Ug ngano man nga dili si Miller mokonektar kang Moises, nga ang kaluwasan ni Moises sulod sa usa ka arka mikonektar sa kaluwasan ni Noe sulod sa usa ka arka aron ihigot ang duruha ka mga tugon. Ang mga pagbalhin sa paggamit sa panagna nga nagsugod sa Eden nagailhan nga ang usa ka dakong pagpadayag sa kahayag sa panagna nailhan sa kasaysayan sa katapusang katawohan sa tugon—ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Nagapanindog ako nga ang dakong pagbalhin sa panagna girepresentahan pinaagi sa pito ka mga dalogdog, nga direktang konektado sa tulo ka mga kapanahonan sa Daniel kapitulo 12 ug kini mailhan lamang sa dihang ipadapat ang mga prinsipyo sa alpha ug omega diha sa usa ka linya ibabaw sa linya nga paggamit nga nagatindog ibabaw sa tulo-ka-lakang nga estruktura sa kamatuoran.

Sa mga bersikulo nga diha-diha'y nag-una sa pagpahibalo nga “ang panahon wala na,” gipaila ni Cristo ang pito ka mga dalugdog, nga, sama sa mga kamatuoran sa Daniel dose—gitimrihan. Ang konteksto sa tawo nga nagbisti ug lino nga nagbayaw sa iyang duha ka mga kamot diha sa kapitulo dose mao ang pag-abli sa basahon ni Daniel, ug ang konteksto ni Cristo nga Leon diha sa Pinadayag napulo mao ang pagtimbri sa pito ka mga dalugdog. Gihaan-ay ni Sister White ang pagtimbri sa pito ka mga dalugdog uban sa pagtimbri sa basahon ni Daniel.

“Human niini nga pito ka mga dalugdog mipagula sa ilang mga tingog, ang sugo miabot kang Juan sama kang Daniel mahitungod sa gamayng basahon: ‘Silyohi ang mga butang nga gipamulong sa pito ka mga dalugdog.’ Kini may kalabutan sa umaabot nga mga hitabo nga igapadayag diha sa ilang pagkasunod-sunod.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Ang pito ka dalugdog gihubit pinaagi sa Pinadayag 10 ug sa Espiritu sa Tagna, ug pinaagi sa kasaysayan sa mga Millerite gikan sa 1840 hangtod sa 1844, nga gisubli sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Sa maong kapitulo usab kini nagaingon, “Ang pinasahi nga kahayag nga gihatag kang Juan nga gipahayag diha sa pito ka dalugdog maoy usa ka paghulagway sa mga hitabo nga mahitabo ilalom sa mga mensahe sa nahaunang ug ikaduhang manulonda. Dili labing maayo alang sa katawhan nga mahibalo niining mga butanga, kay ang ilang pagtuo kinahanglan gayud pagasulayan. Sa kahikayan sa Dios ang labing kahibulongan ug mas abante nga mga kamatuoran igamantala.” Ang mga Millerite wala makasabot nga sila maga-atubang sa duha ka mga kapakyasan sa gilaoman, kay ang ilang kakulang sa pagsabot gituyo aron pagsulayan sila. Ang mga Millerite wala magdahom sa bisan unsang “mas abante nga mga kamatuoran,” sa ato pa, wala sila magpaabut sa bisan unsang “dagkong mga pagbalhin sa tagna” diha sa kasaysayan sa tugon.

Bisan pa nga “dili labing maayo alang sa” katawhan nga Millerite “ang pagkahibalo niining mga butanga,” ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo gisulayan pinaagi sa maong kasaysayan, apan dili tungod sa walay-daotang pagsayop sa pagsabot sa kasaysayan, kondili tungod sa dili pagsabot sa usa ka kasaysayan nga gikinahanglan ninyong mahibal-an. Mao kini ang mao rang pagsulay, apan binaliktad lamang. Si Juan diha sa Pinadayag napulo, una sa tanan, nagrepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ikaduha lamang, sa kalihukang Millerite sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda. Kini maila kon makita ninyo nga si Juan gipahibalo daan, sa wala pa niya kaona ang gamayng basahon, nga kini mahimong tam-is ug unya mapait. Dili labing maayo alang sa mga Millerite ang pagkahibalo kon unsay gipasabot niana, apan si Juan nagrepresentar sa usa ka katawhan nga nasayod nang daan kon unsay mahitabo sa dihang gikaon sa mga Millerite ang gamayng basahon.

Ug miadto ako sa manulonda, ug miingon kaniya, Ihatag kanako ang gamayng basahon. Ug siya miingon kanako, Kuhaa kini, ug kaona kini; ug kini magapapait sa imong tiyan, apan sa imong baba matam-is kini sama sa dugos. Ug gikuha ko ang gamayng basahon gikan sa kamot sa manulonda, ug gikaon ko kini; ug sa akong baba matam-is kini sama sa dugos: ug sa diha nga nakaon ko na kini, mipait ang akong tiyan. Pinadayag 10:9, 10.

Si Juan gisultihan nang daan mahitungod sa mapait-matam-is nga kasinatian gikan sa 1840 hangtod sa 1844, ang kasaysayan nga gilarawan sa kapitulo napulo. Kana nga kasinatian, nga matin-aw kaayo nga gihulagway sa bersikulo nueve ug napulo, tin-aw usab nga giila sa mga bersikulo dos hangtod upat.

Ug sa iyang kamot may usa ka gamayng basahon nga inablihan; ug gibutang niya ang iyang too nga tiil ibabaw sa dagat, ug ang iyang wala nga tiil ibabaw sa yuta, Ug misinggit sa makusog nga tingog, ingon sa diha nga ang usa ka leon mangulob: ug sa nakasinggit na siya, ang pito ka mga dalugdog mipatingog sa ilang mga tingog. Ug sa nakapatingog na ang pito ka mga dalugdog sa ilang mga tingog, hapit na unta ako mosulat: ug nakadungog ako ug usa ka tingog gikan sa langit nga nagaingon kanako, Timrii ang mga butang nga gipamulong sa pito ka mga dalugdog, ug ayaw kini isulat. Pinadayag 10:2–4.

Ang “pito ka dalugdog” nagrepresentar sa “usa ka paglatid sa mga hitabo” nga mahitabo ilalom sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda, ug usab sa “umalagabot nga mga hitabo nga igapadayag sa ilang han-ay.” Ang “pito ka dalugdog” nagrepresentar sa kamatuoran nga ang kasaysayan sa mga Millerite gisubli sa kasaysayan sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo, ug ang mga kamatuoran nga giablihan sa panahon sa katapusan sukad sa 1798 ug padayon, nagrepresentar sa usa ka pag-abli sa kamatuoran sa ulahing mga adlaw sa katawhan sa Dios. Si Jesus diha sa Pinadayag napulo, nahiuyon kang Jesus diha sa Daniel dose. Sa duha ka mga pahayag ang pagsilyo ug pag-abli sa kamatuoran sa pagsulay sa ulahing mga adlaw gipadayag.

Ang uban tingali mangatarongan nga si Jesus maoy nagsulti sa bersikulo pito, apan nga si Gabriel maoy nagsulti kang Daniel sa mga bersikulo onse ug dose; apan masabtan usab kini nga si Jesus maoy nagsulti sa tanang tulo ka mga pahayag. Bisan hain sa maong pangutana, ang tingog ni Cristo mao ang nagsulti pinaagi kang Daniel, ug ang tulo ka mga matagnaong yugto sa kapitulo dose mao ang mga pulong ni Cristo, ug Iyang gipahimutang ang tulo ka mga yugto diha sa estruktura sa kamatuoran. Ang tanang tulo ka mga yugto gitimbrehan, nga naghimo kanila nga usa ka tulo-ka-bahin nga simbolo.

Ang bersikulo pito naghisgot sa pagkatapos sa mga katingalahan, nga nagaila sa katapusang buluhaton ni Cristo sa Labing Balaang Dapit samtang Iyang papason ang mga sala sa, ug timrihan ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang unang bersikulo nagaila sa “mga katingalahan” ug ang katapusan sa tulo ka mga bersikulo usab nagaila sa “mga katingalahan” ingon nga sila nga mga bulahan tungod sa ilang paghulat ug pag-agi sa usa ka unang kapakyasan. Ang yugto sa taliwala nagaila sa pagsukol sa katawhan panahon sa krisis sa balaod sa Domingo, samtang nagaila usab sa yugto nga nagdala ngadto sa balaod sa Domingo ingon nga usa ka panahon sa pagpangandam alang sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang tanang mga bersikulo direkta nga nagaila sa “mahitabo” sa katawohan ni Daniel “sa ulahing mga adlaw.” Ang tulo ka mga bersikulo tanan naghisgot sa tema sa paghinlo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang unang yugto nahiuyon sa ikatulong yugto ug ang yugto sa taliwala nagrepresentar sa pagsukol sa tibuok kalibotan samtang sila nagalakaw paingon sa Armagedon.

Kon kon kana nga tulo ka mga yugto mao usab ang pito ka mga dalugdog, nan ang tulo ka mga bersikulo kinahanglan mag-ila sa “umaabot nga mga hitabo, nga igapadayag sa ilang kahusay,” ug

kadtong “umaabot nga mga hitabo” mahiuyon sa “paglaraw sa mga hitabo nga nahitabo ilalom sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda” gikan sa 1840 ngadto sa 1844. Adunay pipila ka mga kamatuoran nga gidawat niini nga kalihokan nga tin-awng lahi gikan sa pagsabot sa mga pioneer, apan kining tanang mga kamatuoran nagkauyon sa pagsabot sa mga pioneer. Aduna nay dakong pagbalhin sa profesiya gikan sa mga Millerite hangtod karon. Ang prinsipyo sa usa ka adlaw alang sa usa ka tuig mao ang klasikong pananglitan, apan aduna pay uban. Usa ka pananglitan sa dakong pagbalhin sa profesiya girepresentahan diha sa kalambigitan sa pito ka mga dalugdog.

Human sa gisultihan si Juan sa katapusang bersikulo sa kapitulo napulo nga kinahanglan siya magpanagna pag-usab, sa ingon naghatag og paghatag gibug-aton nga ang kasaysayan sa kapitulo napulo nagrepresentar sa duha, sa kalihokan sa mga Millerite ug sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, gihatagan siya og usa ka tukod nga igsusukod sa templo, apan gisugo siya nga biyaan ang hawanan sa gawas.

Ug gihatagan ako ug usa ka bagakay nga sama sa usa ka sungkod; ug ang manulonda mitindog, nga nagaingon, Tindog, ug sukda ang templo sa Dios, ug ang halaran, ug sila nga nanagsimba didto. Apan ang sawang nga anaa sa gawas sa templo, biyaa kini, ug ayaw kini sukda; kay kini gihatag ngadto sa mga Hentil: ug ang balaang siyudad ilang pagatamakan sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Pinadayag 11:1, 2.

Sa dihang gisukod ang templo sa panahon human sa 1844, gisugo si Juan nga biyaan ang mga Gentil nga gihulagway ingon nga hawanan sa gawas. Kini nga hulagway sa 1844 nagtimaan nga ang Dios bag-o pa lamang nagpili ug usa ka bag-ong pangasaw-onon sa tugon, ug unya gihimo ang usa ka kalainan tali sa Iyang pangasaw-onon ug sa hawanan. Si Sister White matin-aw nga nag-ingon nga ang hawanan nagrepresentar sa mga Gentil ug ang templo mao ang piniling katawhan sa Dios; basaha lamang ang kapitulo, “The Outer Court,” sa The Desire of Ages.

Si Juan naghulagway sa mga Millerite, nga bag-o pa nahimong piniling katawhan sa Dios niadtong 1844. Usa ka kalainan ang gibutang tali sa mga Millerite, nga bag-o pa nakaagi sa mapait-matam-is nga mensahe, ug sa nahibiling bahin sa kalibutang nagaangkon nga Kristohanon, nga gihulagway ingon nga mga Gentil.

Ang patukoranan gitukod sukad sa 1840 hangtod sa unang kapakyasan sa pagpaabot, ug ang templo nahuman sa panahon sa pagpahibalo sa Tingog sa Tunga-tungang Gabii. Unya miabot ang dakong kapakyasan sa pagpaabot ug si Juan gisugo sa pagbangon ug pagsukod, apan pasagdan ang mga Hentil. Si Juan naghulagway sa pag-abli sa paghukom, ug tungod niini ang inspirasyon naggamit sa pagsukod ni Juan diha sa mga bersikulo ingon nga simbolo sa imbestigatibong paghukom. Ang ato lamang gikapahimutang bahin kang Juan ingon nga simbolo sa pagsukod nahiuyon sa kasagarang Adventistang pagsabot, apan niining kalihokana, may dakong pagbalhin sa pagsabot sa maong simbolo.

Sa pagkauyon sa pagsabot sa mga Millerite, among nakita nga sulod sa kasaysayan sa mga Millerite, ingon sa gihulagway ni Juan diha sa kapitulo diyes, anaa usab ang usa ka tagna mahitungod sa usa ka susamang kalihokan nga mahimong maoy usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Among naila nga kon kuhaon nimo ang mga sukod sa kasaysayan sa mga Millerite, ug

biyaan ang panahon sa mga Gentil, makita mo ang templo gayod nga gisukod ni Juan.

Miduol kami aron makita ang usa ka 2520-ka-tuig nga tagna sa panahon nga natapos niadtong 1798 ug ang usa pa niadtong 1844, sa ingon nagpadayag sa usa ka kap-atan ug unom ka tuig nga yugto diin gitukod ni Cristo ang templo sa mga Millerite. Giila ni Juan ang hawanan ingon nga mga Hentil, ug adunay usa ka matagnaong “mga panahon sa mga Hentil.”

Ug sila mangapukan pinaagi sa sulab sa pinuti, ug dad-on nga mga binihag ngadto sa tanang mga nasod; ug ang Jerusalem pagatamakan sa mga Gentil, hangtud nga matuman ang mga panahon sa mga Gentil. Lucas 21:24.

Ang “mga panahon” sa mga Hentil anaa sa daghang porma, ug nagrepresentar sa duha ka yugto diin ang literal ug espirituwal nga Israel giyatakan paubos. Ang ulahi sa maong duha ka pagtamaktamak—ang paganismo nga gisundan sa kapapahan—natapos niadtong 1798. Bisan pa sa bisan unsay ikapangangkong, ang “mga panahon sa mga Hentil” natapos niadtong 1798, uban sa pag-abot sa unang manulonda. Si Juan kinahanglan magsugod sa pagsukod niadtong 1798, ug dili sa bisan unsang panahon sa wala pa kana. Siya gibutang diha sa kasaysayan sa 1844, busa ang pagbiya sa yugto nga natapos niadtong 1798 mao ang pagbiya sa hawanan sa sawang, ug sa pagbuhat niana imong gipadayag ang kap-atan ug unom ka tuig diin ang templo nga Millerite gipatindog sa Mensahero sa Pakigsaad. Daghang may kalabutan nga mga kamatuoran nagagikan niining paggamit, apan gigamit ko lamang kini ingon nga usa ka pananglitan sa kahayag nga lahi sa pagsabot sa mga payunir, apan kini nga kahayag wala magsupak sa orihinal nga mga kamatuoran, kondili dili na nagapadapat ug panahon.

Kadtong piho nga kamatuoran nailhan na sa wala pa ang 9/11, apan sa pagkatinuod napalig-on gayod kini pag-ayo human sa 9/11. Ang kamatuoran mahitungod kang Juan nga nagsukod sa templo dili mahimong ibulag gikan sa pito ka mga dalogdog, kay mao ra kini nga tudling. Anaa’y usa ka kamatuoran mahitungod sa pagpatuman sa pito ka mga dalogdog nga tinimrihan hangtod sa yugto diin ang “mga kahibulongan” sa Daniel kapitulo dose matuman. Ang pagpatuman sa “pito ka mga dalogdog” nga gibuksan human sa Hulyo 2023 hingpit nga nahiuon, o mas maayo pa nga moingon ako, kini nagdugang sa tulo ka mga bersikulo sa Daniel dose sa usa ka halawom nga paagi.

Gigamit ni Sister White ang pulong complement, dili ang pulong compliment, aron ihulagway ang relasyon sa mga basahon sa Daniel ug Pinadayag. Ang complement, nga nagpasabot og “pagdala ngadto sa kahingpitan,” mao ang gibuhay niining duha ka manalagnang basahon alang sa usag usa. Ang pito ka mga dalugdog, sa dihang mabuklad sa Daniel kapitulo dose human sa Hulyo 2023, magdala sa mensahe diha niana ngadto sa kahingpitan. Ang nagabukas sa pito ka mga dalugdog mao ang prinsipyo sa alpha ug omega inubanan sa estruktura sa kamatuoran.

Ang mga “panahon” sa mga Gentil natuman niadtong 1798, ug nagrepresentar sa duha ka yugto sa 1260 ka tuig diin ang paganismo ug unya ang papalismo nagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon. Sa dihang atong sukdon ang templo, kinahanglan natong biyaan ang hawanan sa gawas, ug ang hawanan sa gawas molungtad ngadto sa 1798, apan human sa 1844, wala na ang panahon. Karon ang 1260 ka tuig yano na lamang nga nagrepresentar sa usa ka yugto sa panahon nga nag-ila

sa kalainan tali sa templo ug sa hawanan sa gawas. Tungod niini, gikan sa Hulyo 18, 2020 ngadto sa Hulyo sa 2023 ang pagyatak nahingpit. Ang pagsukod sa templo karon, inubanan sa pito ka mga dalugdog nga nagrepresentar sa usa ka paglatid sa mga hitabo nga nahitabo ilalom sa mga mensahe sa nahauna ug ikaduhang mga manulonda, mao ang buluhaton nga gitugyan kang Juan. “Ang atong dakong buluhaton” mao ang “paghiusa” sa mga mensahe sa tulo ka mga manulonda, sa ingon nagaila sa usa ka propetikong buluhaton nga wala pa mahimo sa nangaging kasaysayan sa tugon, ug talagsaon kaayo nga ginabuhat bisan karon. Sa dihang atong biyaan ang hawanan sa gawas nga nagrepresentar sa mga panahon sa mga Gentil, atong gibiyaan ang 1260 ka tuig sa paglutos sa papado nga natapos sa panahon sa katapusan niadtong 1798.

Ang templo nga gitukod sulod sa kap-atan ug unom ka tuig sa kasaysayan sa mga Millerite nagaila sa usa ka templo nga gitukod sukad sa Hulyo sa 2023 hangtod sa dili pa ang balaod sa Domingo. Kana nga kasaysayan mao ang yugto sa pito ka dalugdog, “umaabot nga mga panghitabo,” nga “mangahisgutan sumala sa ilang pagkahan-ay,” dili nga mahimo lamang, kondili nga “mahimo gayud” kini.

Sa dihang atong ipahiusa ang kasaysayan sa unang manulonda uban sa ikaduha, atong makita nga ang kasaysayan nagsugod sa usa ka alpha nga kapakyasan ug natapos sa usa ka omega nga kapakyasan. Sa dihang atong ipahiuyon ang mga propetikong timaan sa dalan sa kasaysayan sa unang manulonda gikan sa 1840 hangtod sa Abril 19, 1844, uban sa mga timaan sa dalan sa ikaduhang manulonda nga miabot niadtong panahona ug mipadayon hangtod sa pag-abot sa ikatulo sa Oktubre 22, 1844—anaa kita’y duha ka mga yugto nga kapwa nagsugod ug natapos sa pag-abot sa usa ka manulonda. Ang kasaysayan gikan sa una ngadto sa ikaduha naghulagway sa kasaysayan gikan sa ikaduha ngadto sa ikatulo.

Usa ka propetikong pagpamatuod nga kini usa ka balidong pag-aplikar makita diha sa alpha ug omega sa maong pag-aplikar. Duha ka nagkaparalel nga mga linya nga giaplikar nga magkauban, ug ang sinugdanan ug ang katapusan sa maong duha ka linya, nagtimaan sa pag-abot sa usa ka manulonda. Unya sa dihang kini gihiusa, linya ibabaw sa linya, ngadto sa usa ka linya, ang sinugdanan nagtimaan sa unang kasagmuyo ug ang katapusan nagtimaan sa dakong kasagmuyo. Ang dugang pa nga pamatuod makita diha sa mga prinsipyo sa alpha ug omega nga nagtimaan sa katapusan ingon nga mas dako kay sa sinugdanan. Ang usa ka alpha nga kasagmuyo nga matapos sa dakong omega nga kasagmuyo nagtimaan sa gamay ug dako nga elemento sa alpha ug omega.

Sa diha nga magsugod kita sa Abril 19, 1844, (ang pag-abot sa ikaduhang manulonda nga nagadala ngadto sa pag-abot sa ikatulong manulonda sa Oktubre 22, 1844); ug dayon magsugod usab kita sa ikaduhang linya sa Agosto 11, 1840, nga matapos sa Abril 19, 1844, atong makita nga ang kapakyasan sa Abril 19, 1844 mao ang alpha ug omega sa linya nga matagnaon nga maporma pinaagi sa paghiusa sa matagnaong linya sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda.

Sa katapusan sa maong yugto, anaa ang pag-abot sa ikatulong manulonda uban sa ikaduhang manulonda, sa ingon nagtimaan sa 9/11, ug sa duruha ka mga tingog sa gamhanang manulonda sa Pinadayag kapitulo dieciocho. Ang duruha ka mga tingog mao ang mga mensahe sa ikaduhang manulonda ug sa ikatulong manulonda, ug kining duruha ka mga manulonda nagdapat sa usag usa

niadtong Oktubre 22, 1844, ug nagtagbo sila pag-usab sa dihang ang duruha ka kasaysayan gidala paghiusa, linya ibabaw sa linya. Sa pagkadugtong niini nga paagi, sila nagrepresentar sa kasaysayan gikan sa unang kapakyasan ngadto sa dakong kapakyasan, ug ang timailhang dapit sa taliwala nianang kasaysayan sa panahon sa mga Millerita mao ang Exeter camp meeting diin ang duruha ka hut-ong sa mga magsisimba gipadayag, nga nagrepresentar sa pagsukol sa mga buang nga ulay sa sambingay, ug nag-ila sa timailhang dapit sa taliwala ingon nga pagsukol.

Ang pito ka dalugdog nagrepresentar sa kasaysayan sa mga mensahe sa nahaunang ug sa ikaduhang manulonda nga gihiusa, linya ibabaw sa linya, nga sa ingon nagpaila sa usa ka kasaysayan gikan sa unang kapakyasan sa pagpaabot ngadto sa dakong kapakyasan sa pagpaabot sa kasaysayan sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Ang pagsabot sa unsay girepresentar niana nga kasaysayan sa paagi nga matagnaon nagkaangay sa hingpit gayud sa mensahe nga girepresentar diha sa Daniel dose ingon nga pinatikan hangtod sa panahon sa katapusan.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo, apan biyaan ko ang bahin sa katapusang panan-awon ni Daniel nga naghisgot lamang sa paghulagway ni Daniel sa katawohan sa Dios sa ulahing mga adlaw. Timan-i, sulod sa konteksto sa lagda sa unang paghisgot, nga sa bersikulo uno si Daniel anaa sa usa ka pundok nga nakasabut sa panan-awon. Ang unang butang nga gihisgotan sa panan-awon mao ang paghulagway kang Daniel ingon nga usa sa mga manggialamon nga nakasabut, ug ang katapusang siyam ka mga bersikulo tanan mahitungod sa mga manggialamon nga nakasabut sa ikakaluha ug duha ka adlaw.

Sa ikatulong tuig ni Ciro nga hari sa Persia may usa ka butang nga gipadayag kang Daniel, nga ginganlan og Belteshazzar; ug ang butang tinuod, apan ang gitakdang panahon taas; ug iyang nasabtan ang butang, ug may pagsabot siya sa panan-awon.

Niadtong mga adlaw ako si Daniel nagbalata sulod sa tulo ka bug-os nga semana. Wala ako mokaon ug lami nga tinapay, ni unod ni bino wala makasulod sa akong baba, ni wala usab ako magdihog sa akong kaugalingon bisan unsa, hangtod nga natuman ang tulo ka bug-os nga semana. Ug sa ikakaluhaan ug upat ka adlaw sa nahaunang bulan, sa diha nga didto ako sa daplin sa dakong suba, nga mao ang Hiddekel; unya giyahat ko ang akong mga mata, ug mitan-aw, ug ania karon

usa ka tawo nga sinul-oban ug lino, kansang hawak gibakus sa lunsayng bulawan sa Uphaz: Ang iyang lawas usab sama sa berilo, ug ang iyang nawong ingon sa dagway sa kilat, ug ang iyang mga mata sama sa mga suga sa kalayo, ug ang iyang mga bukton ug ang iyang mga tiil sama sa kolor sa pinasinaw nga tumbaga, ug ang tingog sa iyang mga pulong sama sa tingog sa usa ka panon.

Ug ako si Daniel lamang ang nakakita sa panan-awon; kay ang mga tawo nga uban kanako wala makakita sa panan-awon; apan usa ka dakong pagkurog miabut ibabaw kanila, maong nangalagiw sila aron manago sa ilang kaugalingon. Busa ako nahibilin nga mag-inusara, ug nakita ko kining dakong panan-awon, ug walay kusog nga nahibilin kanako; kay ang akong katahom sa sulod nako nahimong pagkadunot, ug wala na gayod akoy kusog nga nahibilin.

Apan nadungog ko ang tingog sa iyang mga pulong; ug sa pagkadungog ko sa tingog sa iyang mga pulong, unya nahulog ako sa halalum nga pagkatulog nga naghay-ad, ug ang akong nawong mitupong sa yuta. Ug, ania karon, may usa ka kamot nga mihikap kanako, nga mipatindog kanako ibabaw sa akong mga tuhod ug ibabaw sa mga palad sa akong mga kamot. Ug siya miingon kanako,

O Daniel, tawo nga labi ka hinigugma, sabta ang mga pulong nga akong isulti kanimo, ug tumindog nga matarong; kay kanimo ako karon gipadala.

Ug sa diha nga iyang gisulti kanako kini nga pulong, mitindog ako nga nagkurog. Unya miingon siya kanako,

Ayaw kahadlok, Daniel; kay sukad pa sa unang adlaw nga gitumong mo ang imong kasingkasing sa pagsabut ug sa pagpaubos sa imong kaugalingon sa atubangan sa imong Dios, ang imong mga pulong nadungog na, ug mianhi ako tungod sa imong mga pulong. Apan ang prinsipal sa gingharian sa Persia misukol kanako sulod sa kaluhaan ug usa ka adlaw; apan, tan-awa, si Miguel, usa sa mga pangulong prinsipal, mianhi sa pagtabang kanako; ug nagpabilin ako didto uban sa mga hari sa Persia.

Karon mianhi ako karon aron pasabton ikaw sa mahitabo sa imong katawohan sa ulahing mga adlaw; kay ang panan-awon alang pa sa daghang mga adlaw.

Ug sa diha nga gisulti niya kanako ang maong mga pulong, giyukbo ko ang akong nawong ngadto sa yuta, ug naamang ako. Ug, ania karon, may usa nga sama sa dagway sa mga anak sa mga tawo nga mihikap sa akong mga ngabil: unya gibuka ko ang akong baba, ug misulti, ug miingon kaniya nga nagtindog sa akong atubangan,

Oh akong ginoo, pinaagi sa panan-awon ang akong mga kasubo mitalikod kanako ug mibug-at kanako, ug wala na gayod akoy nahibiling kusog. Kay unsaon man sa alagad niining akong ginoo ang pagpakigsulti niining akong ginoo?

kay mahitungod kanako, diha-diha dayon wala nay nahibiling kusog dinhi kanako, ug wala nay ginhawa nga nahibiling dinhi kanako. Unya miabut pag-usab ug mihikap kanako ang usa nga may dagway sama sa usa ka tawo, ug iyang gipalig-on ako, Ug miingon,

O tawo nga hinigugma pag-ayo, ayaw kahadlok: ang pakigdait maanaa kanimo; pakalig-ona ang imong kaugalingon, oo, pakalig-ona ang imong kaugalingon. Ug sa diha nga nakasulti na siya kanako, ako napalig-on, ug miingon, Pasultia ang akong ginoo; kay gipalig-on mo ako. ...

Apan ikaw, O Daniel, sirhi ang mga pulong, ug timrihi ang basahon hangtod sa panahon sa katapusan: daghan ang maglibot-libot ngadto-nganhi ug didto, ug ang kahibalo modaghan.

Unya ako si Daniel mitan-aw, ug ania karon, may laing duruha nga nagtindog, ang usa niining daplina sa tampi sa suba, ug ang usa didto nianang daplina sa tampi sa suba. Ug ang usa miingon sa tawo nga sinul-oban ug lino, nga didto sa ibabaw sa mga tubig sa suba, Hangtud kanus-a pa ba mahitabo ang katapusan niining mga kahibulongang butang?

Ug nadungog ko ang tawo nga bisti ug lino, nga didto sa ibabaw sa katubigan sa suba, sa diha nga gibayaw niya ang iyang tuong kamot ug ang iyang wala nga kamot ngadto sa langit, ug

nanumpa pinaagi kaniya nga buhi sa walay katapusan nga kini mahitabo sulod sa usa ka panahon, mga panahon, ug tunga sa usa ka panahon; ug sa diha nga matuman na niya ang pagpatibulaag sa gahum sa balaang katawhan, kining tanang mga butang mahuman.

Ug ako nakadungog, apan wala ako makasabut: unya miingon ako, O akong Ginoo, unsa man ang katapusan niining mga butanga?

Ug siya miingon, Lakaw sa imong dalan, Daniel: kay ang mga pulong gitakpan ug gisilyohan hangtud sa panahon sa katapusan. Daghan ang pagahinloan, ug pagapapution, ug pagasulayan; apan ang mga daotan magabuhat sa kadautan: ug walay bisan kinsa sa mga daotan ang makasabut; apan ang mga manggialamon makasabut.

Ug sukad sa panahon nga ang adlaw-adlaw nga halad pagakuhaon, ug ang dulumtanan nga makapabiniyaan igatukod, may usa ka libo duha ka gatus ug kasiyaman ka adlaw.

Bulahan siya nga magapadayon sa paghulat, ug makaabot sa usa ka libo tulo ka gatus ug lima ka katloan ka adlaw.

Apan, pagpadayon sa imong dalan hangtod sa katapusan moabut; kay ikaw mopahulay, ug motindog sa imong bahin sa katapusan sa mga adlaw. Daniel 10:1–18; 12:4–13.